शुनहोत्रो भारद्वाजः।इन्द्रः। त्रिष्टुप्।

सं च त्वे जग्मुर्गिर इन्द्र पूर्वीर्वि च त्वद्यन्ति विभ्वो मनीषाः।
पुरा नूनं च स्तुतय ऋषीणां पस्पृध्र इन्द्रे अध्युक्थार्का॥ ६.०३४.०१

इन्द्र। त्वे- त्वयि। पूर्वीः- सनातनीः। गिरः- वाचः। जग्मुः- अभिगताः। विभ्वः- व्याप्ताः। मनीषाः। त्वत्- त्वत्तः। वि यन्ति- विविधं निर्गच्छन्ति। पुरा- पुरातनकालतः। नूनम्- निश्चयेन। ऋषीणाम्- सूक्ष्मदर्शिनाम्। स्तुतयः। उक्थार्का- मन्त्राः। इन्द्रे। पस्पृध्रे- अस्पर्धन्त ॥१॥

पुरुहूतो यः पुरुगूर्त ऋभ्वाँ एकः पुरुप्रशस्तो अस्ति यज्ञैः।
रथो न महे शवसे युजानोऽस्माभिरिन्द्रो अनुमाद्यो भूत्॥ ६.०३४.०२

पुरुहूतः- बहुभिः साहाय्यायाहूतः। पुरुगूर्तः- बहुभिरुद्यमितः। ऋभ्वान्- महान्। एकः- असहायः। पुरुप्रशस्तः- बहुकीर्तितः। इन्द्रः। यज्ञैः। अस्ति- भवति। रथः। न- इव। महे- महते। शवसे- बलाय। युजानः। अस्माभिः। इन्द्रः। अनुमाद्यः- सन्तुष्टः। भूत्- भवतु ॥२॥

न यं हिंसन्ति धीतयो न वाणीरिन्द्रं नक्षन्तीदभि वर्धयन्तीः।
यदि स्तोतारः शतं यत्सहस्रं गृणन्ति गिर्वणसं शं तदस्मै॥ ६.०३४.०३

यम्। इन्द्रम्। धीतयः- धियः। न। हिंसन्ति। वाणीः- वाचश्च न हिंसन्ति। अभि वर्धयन्तीः- वर्धयन्त्यः। नक्षन्ति- तं व्याप्नुवन्ति। अस्मै- तस्मा इन्द्राय। यदि। स्तोतारः। शतं सहस्रम्- अनन्तम्। गिर्वणसम्- वाग्भिः सम्भजनीयम्। गृणन्ति- स्तुवन्ति। तत्। अस्मै- तस्मा इन्द्राय। शम्- मङ्गळं भवति ॥३॥

अस्मा एतद्दिव्यर्चेव मासा मिमिक्ष इन्द्रे न्ययामि सोमः।
जनं न धन्वन्नभि सं यदापः सत्रा वावृधुर्हवनानि यज्ञैः॥ ६.०३४.०४

Dr. Rangaji
WEBOLIM

एतत्- एतस्मिन्। दिवि- दिवसे। अर्चेव- मन्त्रा इव। मासा- मानेन। अस्मै- एतस्मै। इन्द्रे- इन्द्राय। मिमिक्षः- सिक्तः। सोमः- रसः। न्ययामि- नियतोभूत्। धन्वन्- मरुदेशे। जनं प्रति। सम्- सङ्गच्छन्त्यः। आपः। न- इव। हवनानि। सत्रा- सहैव। यज्ञैः। एतमिन्द्रम्। वावृधुः ॥४॥

अस्मा एतन्मह्याङ्गूषमस्मा इन्द्राय स्तोत्रं मतिभिरवाचि।
असद्यथा महति वृत्रतूर्य इन्द्रो विश्वायुरविता वृधश्च॥ ६.०३४.०५

महति। वृत्रतूर्ये- आवरणैर्जनिते युद्धे। इन्द्रः। यथा। विश्वायुः- सर्वप्राणः। अविता- रक्षिता। वृधः- वर्धकः। च। असत्- भवति। तथा। अस्मै। एतत्- इदम्। महि- महत्। अस्मै। इन्द्राय- परमेश्वराय। मतिभिः- धीभिः। आङ्गूषं स्तोत्रम्। अवाचि- अवदम् ॥५॥

Dr. Rangaji

WEBOLIM